

In Memoriam – Koos van Meerendonk

Met verdriet hebben wij kennisgenomen van het overlijden van onze oud voorzitter en erelid **Koos van Meerendonk**.

Met Koos verliezen we niet alleen een markante Etap-schipper, maar ook iemand die van grote betekenis is geweest voor de Nederlandse Etap Club. Zijn naam is onlosmakelijk verbonden met de geschiedenis van onze vereniging.

Toen begin jaren tachtig het voortbestaan van de jaarlijkse Etap-reünie en zelfs van de vereniging onzeker werd, besloten enkele Etappers de schouders eronder te zetten. In 1984 trad Koos toe tot het bestuur als vicevoorzitter. Een jaar later nam hij het voorzitterschap over, een functie die hij twintig jaar lang met verve vervulde, tot 2005.

Samen met anderen legde hij de basis voor de club zoals we die nu kennen. Onder zijn voorzitterschap groeide de vereniging en ontstond een stevige organisatie waarin de verbondenheid van Etap-zeilers centraal stond. Zijn grote betekenis voor de club werd in 2005 onderstreept met zijn benoeming tot erelid van de Nederlandse Etap Club.

Koos was niet iemand die zich gemakkelijk op de achtergrond liet houden. Als voorzitter had hij de touwtjes stevig in handen: recht door zee, duidelijk in zijn mening, maar altijd met humor en een vrolijke noot. Zijn karakteristieke manier van vertellen, met een stevig Haags accent, was voor velen onlosmakelijk met Koos verbonden.

Koos vond het belangrijk om zijn kennis en ervaring door te geven. Een mooi voorbeeld was de vijfjarige cyclus van evenementen binnen de Etap Club. Etappers bouwden daarin stap voor stap hun ervaring op: van het IJsselmeer naar de Waddenzee, vervolgens over zee langs de kust van IJmuiden naar Scheveningen of verder, het rondje Noord-Holland en uiteindelijk de oversteek naar Engeland.

Ook in de wintermaanden werd kennis gedeeld, met cursussen over onder meer marifonie, navigatie en motoronderhoud. Zo werd iedere vijf jaar een nieuwe lichter Etappers voorbereid om steeds zelfstandiger en veiliger op ruimer water en uiteindelijk op zee te varen. Voor Koos was het belangrijk dat kennis en ervaring niet verloren gingen, maar werden doorgegeven aan volgende generaties.

Koos was natuurlijk veel meer dan bestuurder en organisator. Hij was een liefhebber van het varen, van avontuur en van het samenzijn met andere schippers. We herinneren ons de vele Etap-reünies, tochten over het IJsselmeer en de Waddenzee, de reizen naar Engeland. Samen varen, lekker eten, een borrel op zijn tijd en smakelijke verhalen vertellen – uiteraard met dat stevige Haagse accent – het hoorde allemaal bij Koos.

Een bijzondere herinnering is de legendarische lustrumviering met het admiraalzeilen. Koos had speciaal een admiraalskostuum gehuurd en ook Wilma was prachtig gekleed. Samen namen zij de vlootschouw af. De Etaps kwamen niet in één lange rij voorbij, maar gegroepeerd naar type in eskaders. Bij het passeren werd het voorzeil gestreken als groet

aan de admiraal en zijn vrouw. Een prachtig en vrolijk schouwspel, met Koos en Wilma als stralend middelpunt.

Een andere bijzondere herinnering is de Colin Archer Memorial Race van 2012. Koos ging mee als opstapper, uiteraard op een Etap, omdat deze tocht nog hoog op zijn verlanglijst stond. Na de start werd vanuit Lauwersoog naar open zee gekruist. Koos zat daarbij, inmiddels 76 jaar oud, op zijn knieën in de kuip en haalde na iedere overstag de schoten weer binnen. Een prachtig beeld van iemand die niet alleen over varen kon praten, maar het vooral wilde beleven.

Koos voer regelmatig solo. Toch voer Wilma ook dan symbolisch met hem mee. Zijn Etap droeg de naam Wilhelmina Maria, een liefdevolle verwijzing naar zijn vrouw, die hij op handen droeg. Het verlies van Wilma in 2020 heeft Koos diep geraakt. Hij miste haar erg. De herinneringen aan hun leven samen, hun gezin en alles wat zij samen hadden opgebouwd, bleven een belangrijk deel van zijn leven.

In 2005, bij zijn afscheid als voorzitter en benoeming tot erelid, werd het treffend verwoord: Koos was de verpersoonlijking van de Etap Club. Hij had een groot hart voor de vereniging en bleef zich ook na zijn voorzitterschap inzetten voor de club en voor een goede overdracht aan de volgende generatie.

Zijn uitspraak *“Mij krijg je niet gek, alleen maar blij!”* typeerde hem misschien wel precies zoals veel Etappers hem zullen herinneren: eigenzinnig, onverstoort, levenslustig en altijd in voor een goed verhaal of een nieuw avontuur.

Koos heeft niet alleen meegebouwd aan een vereniging, maar ook aan een gemeenschap van mensen die elkaar door de Etap Club hebben gevonden. Veel van wat vandaag zo vanzelfsprekend lijkt – de vereniging, de evenementen, de onderlinge contacten en de verbondenheid tussen Etap-zeilers – draagt mede zijn handtekening.

Wij zullen hem herinneren als voorzitter, erelid, schipper, verhalenverteller en bovenal als een markante en betrokken Etapper.

We wensen familie, vrienden en alle Etappers die hem dierbaar waren veel sterkte toe met dit verlies.